

הלכות תפילין חלק א/הרב חננאל עמי ישראל זיני

הנחת תפילין

- א. לאחר לבישת הטלית, יש להניח תפילין, שמעלים בקודש.
- ב. מי שמניח את הטלית ואת שקית התפילין בתוך שקית אחת צריך לדאוג לכך שתזדמן לו הטלית לפני התפילין.
- ג. מי שאחז בתפילין לפני שאחז בטלית, יניח תפילין לפני שמתעטף בטלית, כיון ש"אין מעבירים על המצוות" – אין לדחות מצוה המזדמנת לאדם.
- ד. אף על פי ש"אין מעבירים על המצוות", אדם שאחז בתפילה של ראש לפני תפילה של יד, מכל מקום יניח תפילה של יד תחילה.
- ה. מי שיש לו תפילין ואין לו טלית, יתפלל עם תפילין בלבד, ולא יחכה לטלית. וכשיקבל טלית – יתעטף בה.
- ו. אין להניח תפילין בבית, וללכת כך לבית הכנסת, משום יוהרה.
- ז. צריך שיהיו תפילין על האדם בשעת קריאת שמע ותפילה של שחרית אך מי שאין לו כעת תפילין, יתפלל ואח"כ יניח תפילין ויאמר פרשה ראשונה של קריאת שמע או מזמור אחד עם התפילין, ולא יפסיד תפילה בזמנה.

ברכת התפילין

- ח. כל ברכה מהברכות שמברכים על קיום מצוה, יש לברך "עובר לעשייתן" - לפני קיום המצוה. ולכן בתפילין יש לברך לאחר ההנחה על היד, ולפני הידוק הרצועה.
- ט. יש להניח תפילה של יד תחלה, ולברך 'להניח תפילין', ואח"כ להניח תפילה של ראש.
- י. נהגו הספרדים שלא לברך על הנחת תפילה של ראש והאשכנזים מברכים לפני הנחת תפילה של ראש "על מצות תפילין". מי שאינו יודע מה מנהגו יברך על תפילין של ראש כאשכנזים.
- יא. למנהג האשכנזים, יש לומר בשכמל"ו לאחר הידוק רצועת התפילין של ראש, והטעם לכך ע"פ הזוהר ולא משום ספק ברכה לבטלה, שהרי ברכה זו איננה ברכה לבטלה.

הפסק בין תפילה של יד לתפילה של ראש

- יב. אסור להפסיק (בדיבור או בפעולה אחרת) בין הנחת תפילה של יד, להנחת תפילה של ראש.
- יג. דיבור או פעולה אחרת הנעשים לצורך הנחת התפילין אינם מהווים הפסק.
- יד. אין להפסיק אפילו כדי לענות לקדיש, קדושה או 'ברכו', צריך לשתוק ולהקשיב ולכוון למה שאומרים.
- טו. מי שהפסיק בין הנחת תפילה של יד, להנחת תפילה של ראש: למברכים ברכה אחת על הנחת התפילין – יברך על הנחת תפילין של ראש "על מצות תפילין". ולמברכים שתי ברכות על הנחת התפילין – יברך על הנחת תפילין של ראש את שתיהן.

